

College van B&W van Sliedrecht

Postbus 16

3360 AA Sliedrecht

Uw referentie:

Onze referentie: EvaluatieFeitenonderzoekNov2012

Betreft: Evaluatie van het "Feitenonderzoek naar het storten van asbesthoudende materialen op de stortplaats Derde Merwedehaven te Dordrecht in de periode 1990 t/m 2010", rapport nummer TNO-060-UT-2012-01507, datum 20 november 2012

Nijmegen, 17 december 2012

Geacht college,

Inleiding

Conform uw verzoek treft u hierbij onze evaluatie aan van het door TNO uitgevoerde "Feitenonderzoek Derde Merwedehaven te Dordrecht". Het rapport dateert van 20 november 2012 en is door de provincie direct na de presentatie in Den Haag op 27 november 2012 aan ons overhandigd.

De gemeente is betrokken geweest bij de formulering van de onderzoekstaken. De gemeente is daarna tot de presentatie van het Feitenonderzoek niet meer bij het onderzoeksproces betrokken geweest.

Samenvatting

Mede uit het Feitenonderzoek komen de volgende conclusies naar voren:

1. In de periode 1992-2002 was het *onverpakt* storten van asbesthoudend afval *niet* toegestaan. Noch de vergunning noch de stortreglementen/stortplannen stonden dit toe. Voor zover nog na te gaan mag de voorzichtige conclusie worden getrokken dat er in deze periode geen significante hoeveelheden onverpakt asbesthoudend afval zijn gestort. Deze conclusie dient met de nodige voorzichtigheid te worden getrokken omdat het grootste deel van de informatie uit deze periode niet meer aanwezig was c.q. niet beschikbaar was voor TNO.
2. De Wet milieubeheervergunning van 2002 staat alleen het verpakt storten van asbesthoudend afval toe. Onverpakt asbesthoudend afval mag *niet* worden gestort volgens de vergunning. Hetzelfde geldt voor het stortreglement/stortplan dat van kracht was in 2002. In maart 2003 is IGAT B.V. begonnen met het los storten van onverpakt asbesthoudend afval conform "beleidsregel 4.45¹" zonder dat dit was toegestaan. Middels het stortplan van 28 oktober 2003 is dit per brief van 18 november 2003 alsnog goedgekeurd door de provincie. Deze brief is destijds alleen naar DMH gestuurd, niet naar de gemeente Sliedrecht of de gemeente Dordrecht. Dit besluit is ook niet gepubliceerd. Dit geldt ook voor latere goedkeuringsbesluiten van stortreglementen en stortplannen.

¹ Dat alleen ziet op arbeidsomstandigheden, d.w.z. bescherming van werknemers, niet van de omgeving

3. Het storten van onverpakt asbesthoudend afval is doorgestaan tot in 2010 totdat het Herstelbesluit van 2011 dit verbod. De totale hoeveelheid gestort onverpakt asbesthoudend afval bedroeg vanaf 2003 circa 131.000 ton.
4. De provincie heeft steken laten vallen bij het toezicht en de handhaving rond het storten van verpakt en onverpakt asbesthoudend afval. In een aantal gevallen werden geconstateerde overtredingen niet gevolgd door een handhavingsactie. Ook zijn er geen aanwijzingen gevonden dat de provincie heeft gecontroleerd of het onverpakt gestorte asbesthoudende afval wel voldeed aan de maximaal toegestane concentratie van 0,5%. Ook Delta controleerde dit niet met toestemming van de provincie. Daarom kan niet worden uitgesloten dat veel hogere concentraties asbesthoudend afval onverpakt zijn gestort.
5. De provincie heeft nagelaten om adequaat toezicht te houden en te handhaven op de driemaandelijkse verplichting in het stortplan tot het doen van asbestmetingen in de buitenlucht gedurende de periode 2003-2007 waarin deze verplichting gold. De provincie heeft in de periode 2002-2010 zelf ook geen asbestmetingen in de buitenlucht laten uitvoeren tijdens het storten van overpakt of verpakt asbesthoudend afval. Het Feitenonderzoek heeft daardoor geen nieuwe informatie opgeleverd over eventueel vrijgekomen asbestvezels in de omgeving.
6. TNO heeft *geen* inzage gekregen in het archief van DMH. Er hebben ook geen interviews plaatsgevonden met werknemers van DMH. Dit is niet conform het "Plan van aanpak"² waarmee de gemeente Sliedrecht had ingestemd. TNO had volgens het "Plan van aanpak" ook tussenrapportages uit moeten brengen naar de provincie. Het is niet bekend of dit heeft plaatsgevonden.
7. Als gevolg van het feit dat bij DMH aanwezige informatie nauwelijks of niet beschikbaar was voor het onderzoek is de "centrale onderzoeksvraag", zoals geformuleerd in het "Plan van aanpak", maar ten dele beantwoord. Het "Feitenonderzoek" heeft hierdoor weinig meer informatie opgeleverd dan dat al bekend was. Het onderzoek heeft wel bevestigd dat de provincie Zuid-Holland ernstig in gebreke is gebleven met de handhaving van de door de provincie zelf verleende milieuvergunning van 2002.

Hoe nu verder?

DMH heeft met onderhandse toestemming van de provincie in de periode 2003-2010 circa 131.000 ton asbesthoudend afval onverpakt gestort. Dit zou afval moeten zijn met een concentratie die lager is dan 0,5%. Echter, noch de provincie noch Delta hebben specificaties hiervan van ontdoeners van asbesthoudend afval gecontroleerd. Delta hoefde dat formeel ook niet omdat de provincie aan Delta in 2003 uitdrukkelijk toestemming heeft gegeven om geen controles hierop uit te voeren. Derhalve is het de vraag of verder onderzoek in de archieven van DMH, waartoe TNO nu geen toegang heeft gekregen, nog wel aanvullende informatie hierover op zou kunnen leveren.

Waar het uiteindelijk om gaat is om na te gaan of er asbestvezels zijn verwaaid (en zo ja welk type) tijdens het handlen en storten van het onverpakte asbesthoudend afval op de afvalberging. Gezien het vrijwel ontbreken van handhaving op het storten van onverpakt asbesthoudend afval in de periode 2003-2010 is die kans zeker aanwezig. Echter, gezien het ontbreken van adequate asbestmetingen in de buitenlucht zal ook verder onderzoek naar eventueel bij DMH aanwezige informatie weinig of geen aanvullende informatie over asbestemissies naar de omgeving opleveren.

Dossieronderzoek

Het dossieronderzoek van TNO heeft zich beperkt tot bij de provincie aanwezige documenten. Dit is niet conform het Plan van aanpak en dit heeft geleid tot een forse beperking van de ter beschikking staande stukken zoals blijkt uit het onderstaande. Uit het TNO-rapport:

- *"Interne documenten van instanties waarvan duidelijk is dat ze niet zijn bedoeld voor extern gebruik zijn in een aantal gevallen wel ingezien voor de beeldvorming en de context, maar niet verder benoemd in deze rapportage"* (citaat pagina 17). Het gaat hier dus om bij de provincie aanwezige documenten.

² Het "Plan van aanpak" betreft de taakomschrijving die onderdeel vormt van de door de provincie verleende opdracht aan TNO. De gemeente heeft op het concept hiervan in kunnen spreken en ingestemd met de definitieve versie

- Uit pagina 18 van het rapport blijkt dat Delta niet is benaderd voor interviews. De reden hiervoor is onduidelijk.
- Pagina 21: “PROAV is en was geen overheidsorgaan in de zin van de Archiefwet. PROAV heeft haar archief overgedragen aan Delta Milieu”. Delta heeft deze stukken deels vernietigd. Dat mocht volgens TNO ook omdat Delta niet gehouden is aan de Archiefwet.
- Pagina 48: “Het zorgsysteem van de DMH is niet voorhanden en daarom niet bestudeerd door het onderzoeksteam”.
- Pagina 59: “Over de periode 1995-2001 zijn “slechts zeer weinig bezoeksrapporten gevonden”.
- Zie de schuin gedrukte tekst op pagina 92 van het TNO-rapport:

Nadrukkelijk wordt erop gewezen dat sprake is van een grofmazige beoordeling van de afvalstromen. De beperkte beschikbaarheid van informatie over aard, eigenschappen, samenstelling en productieprocessen van de afvalstromen en de randvoorwaarden van dit onderzoek (historie, nog beschikbare gegevens), maken dat een diepgaander en meer gedetailleerde analyse niet mogelijk.

- Het volgens de Wm-vergunning van 2002 verplichte “logboek” van Delta kon *niet* worden bestudeerd, zie pagina 107 van het TNO-rapport.
- Het kwaliteitssysteem/zorgsysteem was *niet* beschikbaar voor het onderzoeksteam, zie pagina 116 van het TNO-rapport.

Het TNO-rapport vermeldt niet of Delta gevraagd is om inzage in haar dossiers. Uit navraag bij de provincie blijkt dat de provincie aan DMH in algemene termen per brief om medewerking heeft gevraagd. DMH heeft hierop na een juridisch advies besloten om hieraan geen of zeer beperkt medewerking te verlenen, zodat TNO geen relevante aanvullende informatie van DMH heeft ontvangen.

Uit het bovenstaande concluderen wij dat TNO geen inzicht heeft gehad in bij Delta aanwezige documenten. Tevens concluderen wij dat TNO op belangrijke punten is afgeweken van haar offerte/“Plan van aanpak” van 24 mei 2012³, versie “Concept-rapport”.

Zie bijvoorbeeld par. 2.5 van het Plan van aanpak “Beschikbaarheid van documenten”. Hierin worden zowel “provincie” als “exploitant” genoemd. Idem in paragraaf 3.5 onder “Aanpak”. In paragraaf 3.6 staat onder “Aanpak” dat “procedures, interne instructies en maatregelen uit het zorgsysteem worden opgevraagd bij de exploitant”. Zoals hierboven is gebleken is deze cruciale informatie niet door DMH ter beschikking gesteld en dus *niet* in het onderzoek meegenomen. Idem par. 3.7 onder “Aanpak” waar “de exploitant gevraagd wordt om de onderzoeken en metingen ter hand te stellen die men heeft verricht in verband met het storten van onverpakt asbesthoudend afval”. Deze informatie is ook niet door DMH vrijgegeven en dus ook niet bij het onderzoek betrokken.

Conform par. 3.8 van het Plan van Aanpak zouden er ook diverse werkdocumenten worden overlegd. Dit is voor zover ons bekend niet gebeurd. Dit is met name van belang omdat in dat geval veel eerder het belangrijke probleem van bij Delta aanwezige, maar voor de onderzoekers kennelijk niet beschikbare cruciale informatie, had kunnen worden besproken met opties om deze ontbrekende informatie alsnog boven water te krijgen. Onduidelijk is op wiens initiatief dit is geschrapd.

Onze conclusies uit het bovenstaande zijn:

1. Er is kennelijk voor gekozen om de weigering van DMH te accepteren en de bij DMH aanwezige informatie niet bij het onderzoek te betrekken. Dit is in strijd met het Plan van aanpak aan TNO. Wij hebben geen bevestiging gezien van door de provincie ondernomen pogingen om deze cruciale informatie alsnog boven water te krijgen⁴.

³ Het bij ons aanwezige “Plan van aanpak” is ongedateerd. Uit navraag bij de provincie blijkt dat dit het definitieve “Plan van aanpak” is

⁴ Deze kennelijke weigering van DMH om loyaal mee te werken aan het Feitenonderzoek heeft ons niet eerder bereikt dan tijdens de presentatie van het onderzoek

2. Als gevolg van het niet beschikbaar zijn van bij Delta aanwezige cruciale informatie heeft het Feitenonderzoek veel minder informatie opgeleverd dan mogelijk zou zijn geweest als wel alle relevante informatie bij het onderzoek zou zijn betrokken. Grotendeels is de informatie in het Feitenonderzoek nu een bevestiging van hetgeen al bekend was.
3. TNO is met de onderzoeksprocedure afgeweken van de onderzoeksopdracht in het Plan van aanpak in die zin dat bij Delta aanwezige informatie niet bij het onderzoek is betrokken. Onduidelijk is op wiens initiatief de vooraf overeengekomen gefaseerde rapportage, zoals opgenomen in het Plan van aanpak, is geschrapd.

Was het storten van onverpakt asbesthoudend afval volgens de milieuvergunning(en) toegestaan?

Het "Feitenonderzoek" stelt dat, voor zover na te gaan op grond van nog aanwezige informatie⁵, er in de periode 1992-2003 (nagenoeg) geen onverpakt asbesthoudend afval werd gestort op de afvalberging. De milieuvergunning van 1992 stond dit ook niet toe. Dit staat als zodanig ook vermeld in rapportages van de provincie zelf. Hierover is dan ook geen verschil van mening met de provincie.

Voor wat betreft de nog steeds geldige Wet milieubeheervergunning van 2002 geldt het volgende. De considerans van de Wm-vergunning van 2002 geeft uitdrukkelijk aan dat het de bedoeling was om de werkwijze en scope van te storten afvalstoffen, zoals vergund in de vergunning van 1992, te continueren. Er werd uitdrukkelijk in gesteld dat het *niet* de bedoeling was om de scope te vergroten. "Wat vergund was blijft vergund"⁶. Dit wordt ook bevestigd in het Feitenonderzoek.

Het onverpakt storten van asbesthoudend afval is in de aanvraag voor de Wm-vergunning van 2002 dan ook *niet* opgenomen en de Wm-vergunning stond het onverpakt storten van asbesthoudend afval ook niet toe.

Storten van asbesthoudend afval in de periode 1993-2002

In deze periode is volgens TNO/MWH sprake geweest van het storten van tenminste 119.200 ton asbesthoudend afval, "mogelijk" 442.000 ton. Hiervan is volgens de onderzoekers "mogelijk" 1.900 ton onverpakt gestort. Zoals hierboven reeds aangegeven konden de onderzoekers hier verder geen zekerheid over verschaffen omdat veel informatie niet meer beschikbaar is. Echter, de genoemde "mogelijk" gestorte 1.900 ton is relatief klein vergeleken met de totale hoeveelheid verpakt gestorte asbesthoudend afval. Vergunning, stortreglement en stortplan stonden het onverpakt storten van asbesthoudend afval dan ook niet toe, ook niet als de concentraties asbest lager waren dan 0,5%.

Het onverpakt storten van asbesthoudend afval in de periode 2003-2010

In de periode 2003-2010 is 146.300 ton *verpakt* asbesthoudend afval gestort. Daarnaast is 131.100 ton *onverpakt* asbesthoudend afval gestort.

Onverpakt storten van asbesthoudend afval was niet toegestaan volgens de Wm-vergunning van 2002. IGAT begon in maart 2003 met het storten van onverpakt asbesthoudend afval. Grondslag daarvoor was "Arbo-beleidsregel 4.45" die in maart 2003 in werking trad. Deze beleidsregel heeft echter geen rechtstreekse werking op milieuvergunningen. Het in maart 2003 nog van kracht zijnde stortreglement (februari 2001) stond het onverpakt storten uitdrukkelijk *niet* toe. Dat mocht pas nadat het gewijzigde stortplan op 18 november 2003 door de provincie werd goedgekeurd. De provincie heeft hier niet op gehandhaafd. De goedkeuringen van stortreglementen en stortplannen zijn niet gepubliceerd noch zijn ze naar de gemeente gestuurd.

Volgens het Feitenonderzoek was het vanaf 1996 niet meer verplicht om asbestanalyses uit te voeren op asbesthoudend afval⁷. Dat was tot 2003 in feite ook overbodig omdat er toch alleen *verpakt* asbesthoudend afval mocht worden gestort, c.q. werd gestort.

⁵ Zo zijn er over de periode 1995-2001 nauwelijks of geen "bezoekrapporten", dit was bij de provincie de gangbare term voor "inspectierapporten"

⁶ Zie bijvoorbeeld ook het tweede kader op pagina 42 van het TNO-rapport

⁷ Pagina 91 van het TNO-rapport

Echter, vanaf 2003 werd dat wel weer belangrijk omdat vanaf maart 2003 ook onverpakt asbesthoudend afval werd gestort op voorwaarde dat de concentratie asbest niet hoger mocht zijn dan 0,5%⁸. TNO heeft geen bevestiging kunnen vinden dat dit door Delta of de provincie werd gecontroleerd. Wij gaan er dus vanuit dat dit niet is gebeurd ondanks dat de Wm-vergunning van 2002, in combinatie met de aanvraag, dit wel voorschreef. Echter, in het niet gepubliceerde stortreglement van 2003 wordt in hoofdstuk 3 aangegeven dat onverpakt asbesthoudend afval *niet* wordt bemonsterd⁹. Middels het onderhands goedkeuren van het stortreglement van 2003 is de provincie hiermee dus akkoord gegaan. Gezien het volledig ontbreken van controle op de in de Wm-vergunning opgenomen eis van maximaal 0,5% kan niet worden uitgesloten dat een substantieel deel van de 131.00 ton overpakt gestorte asbesthoudend afval niet aan de concentratie-eisen van de Wm-vergunning van 2002 voldeed.

Conclusies:

1. In de verschillende stortplannen en stortreglementen van na 2002 staat een uitdrukkelijke begrenzing van de asbestconcentratie van maximaal 0,5% asbest in het asbesthoudend afval. Het Feitenonderzoek gaat niet in op de controle van dit voorschrift. Echter, tijdens de presentatie van het rapport gaf de projectleider van TNO aan dat Delta dit in eerste instantie in de periode 1992-2002 wel deed maar in latere jaren deze controle achterwege liet. Delta vertrouwde op de door ontdekkers aangeleverde documenten die de partijen asbesthoudend afval vergezelden. Volgens TNO zijn er geen aanwijzingen dat de provincie zelf ooit monsters heeft genomen om te controleren of aan de maximaal 0,5% eis werd voldaan. Van de 131.000 ton gestorte hoeveelheid asbesthoudend afval zijn in de periode 2003-2010 door de provincie dus nooit monsters genomen om na te gaan of het onverpakt gestorte asbesthoudende afval wel aan de concentratie eis voldeed. Delta controleerde dat evenmin met toestemming van de provincie. Niet uitgesloten kan worden dat ook asbesthoudend afval met veel hogere concentraties asbest is verwerkt als gevolg van het ontbreken van adequate controle op de maximaal toegestane asbestconcentratie.
2. Er zijn in de periode 2003-2010 geen asbestmetingen in de buitenlucht uitgevoerd door of in Plan van aanpak van de provincie. De weinige metingen die er zijn werden in Plan van aanpak van Delta uitgevoerd met de fasecontrastmethode¹⁰ die een detectiegrens heeft van 10.000 vezels/m³. Deze methode is ongeschikt om te controleren of de asbestbesmetting van de omgeving beperkt blijft.
3. De provincie heeft in de periode 2003-2010 maar zeer beperkt toegezien op het voorkomen van het vrijkomen van asbestdeeltjes tijdens het storten van *onverpakt* asbesthoudend afval. Dit is ook niet zo vreemd omdat de provincie kennelijk niet of onvoldoende op de hoogte was van het onverpakt storten van asbesthoudend afval¹¹.

Was er kans op asbestbesmetting van bewoners van Sliedrecht als gevolg van het overpakt storten van asbesthoudend afval met minder dan 0,5% (5.000 mg/kg) asbest?

Ondanks het feit dat veel informatie is verdwenen over de periode 1992-2002 is verdwenen lijkt het aannemelijk dat de risico's op asbestbesmetting in deze periode gering was omdat mag worden aangenomen dat voornamelijk verpakt asbesthoudend afval werd gestort.

Dat ligt anders voor de periode 2002-2010. Gezien het feit dat er geen gegevens boven water zijn gekomen over controles op de maximaal toegestane concentraties van niet-hechtgebonden en hechtgebonden asbest in de 131.000 ton onverpakt gestorte asbesthoudende afval kan niet worden uitgeslo-

⁸ De volledige eis luidde dat de concentratie hechtgebonden asbest lager moest zijn dan 0,5% (5.000 mg/kg) en/of de concentratie van niet-hechtgebonden asbest lager moest zijn dan 0,1% (1.000 mg/kg)

⁹ Het Feitenonderzoek maakt geen melding van dit belangrijke punt

¹⁰ Uit het feitenonderzoek blijkt dat in de periode maart t/m september 2003 en mei 2007 t/m april 2008 op 16 data luchtmetingen zijn uitgevoerd met als resultaat dat de arbeidshygiënische grenswaarde van 10.000 vezels/m³ niet werd overschreden. Slechts 2 metingen (december 2007 en maart 2008) zijn met elektronenmicroscopie geanalyseerd met als resultaat < 514 vezels/m³ respectievelijk < 198 vezels/m³. Onbekend is om welk soort asbestvezels het gaat

¹¹ Dit blijkt met name uit het MWH-rapport van februari 2011, waarin wordt gerapporteerd dat er in de periode 2003-2010 geen 1.907 ton onverpakt asbesthoudend afval is gestort, zoals door de provincie in eerste instantie gerapporteerd, maar 131.112 ton. Ook blijkt dit uit het feit dat de (volgens het stortreglement 2003 verplichte) asbestmetingen in de buitenlucht niet meer werden uitgevoerd. Dit werd door de provincie niet opgemerkt

ten dat substantiële hoeveelheden asbesthoudend afval zijn gestort met asbestconcentraties die veel hoger liggen dan toegestaan. Immers, er werd niet op gecontroleerd, noch door Delta noch door de provincie. De provincie heeft in deze periode ook nooit asbestmetingen (1) van het onverpakt gestorte asbesthoudend afval, (2) noch in de buitenlucht laten uitvoeren tijdens het storten van overpakt asbesthoudend afval. Onze conclusie is dat er dus een gerede kans is dat er toch asbestvezels naar de omgeving zijn verspreid. De handhaving hierop is vrijwel nihil geweest. Het Feitenonderzoek toont dit laatste duidelijk aan.

Herstelbesluit

In het "Herstelbesluit" van 19 april 2011 werd het onverpakt storten van asbesthoudend afval uitdrukkelijk verboden. Echter, zoals hierboven aangegeven is het onverpakt storten van asbesthoudend afval nooit vergund geweest volgens de gepubliceerde milieuvergunningen, niet in de periode 1992-2002 noch in de periode na 2002. Het werd wel onderhands toegestaan in de niet gepubliceerde stortreglementen en stortplannen.

Waarom is er door de gemeente Sliedrecht nooit om handhaving verzocht op het overpakt storten van asbesthoudend afval?

De gemeente is altijd van mening geweest dat het storten van *verpakt* asbesthoudend afval niet tot onacceptabele asbestbesmetting van de omgeving hoeft te leiden *op voorwaarde* dat de voorschriften in de Wm-vergunningen van 1992 en 2002 strikt zouden worden nageleefd.

Pas in 2006 werd het duidelijk dat volgens de nooit gepubliceerde stortplannen er ook *onverpakt* asbesthoudend afval in concentraties tot maximaal 0,5% mocht worden gestort. Uit de toen door ons namens gemeente opgevraagde stortlijsten valt niet op te maken wat *verpakt* en wat *onverpakt* wordt gestort. Echter, de provincie heeft ons diverse malen verzekerd dat het *onverpakt* storten van asbesthoudend afval nauwelijks of niet plaats vond. Ook werd ons verzekerd dat stortplan en stortreglement "spoedig" zouden worden geactualiseerd zodat dit ook aan de orde zou komen.

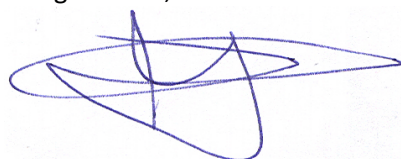
De gemeente heeft geen bezwaar en beroep aangetekend tegen het schrappen van de meetverplichting om asbest in de buitenlucht te meten uit het stortplan van 2003 om de volgende redenen:

- Er werd volgens de provincie alleen "zeer incidenteel" onverpakt asbesthoudend afval gestort en dan nog alleen asbesthoudend afval met lage concentraties asbest. Zoals bekend blijkt dit achteraf 131.000 ton te zijn geweest zonder controle op asbestconcentraties.
- De voorgeschreven fasecontrastmethode is alleen geschikt voor controle op arbeidsomstandigheden. Deze is ongeschikt om te verifiëren of de omgeving voldoende is beschermd.

Advies aanvraag GGD

De GGD Zuid-Holland Zuid heeft in haar advies van 11 mei 2011 aangegeven dat het niet mogelijk was om op basis van de toen bekende gegevens een risicobeoordeling te geven. Het rapport van TNO levert daarvoor geen nieuwe informatie. Desalniettemin kan de GGD alsnog worden verzocht om aan te geven of haar bovengenoemd advies bijstelling behoeft op grond van het Feitenonderzoek.

Hoogachtend,

drs. Johan G. Vollenbroek

Bijlage 1:

Evaluatie van inspectie rapporten over de periode 2002-2010: ons rapport van 23 september 2011. Hieruit blijkt dat het Feitenonderzoek onze eerdere conclusies bevestigt dat (1) het onverpakt storten van asbesthoudend afval volgens de Wm-vergunning niet was toegestaan, en (2) dat er van 2002-2010 nauwelijks of niet werd gehandhaafd op de voorschriften in stortplan en stortreglement met betrekking tot het onverpakt storten van asbesthoudend afval.